

in het kader van haar handelszaak bij verschillende kredietinstellingen: 350.000 BEF + 100.000 BEF bij Gemeentekrediet, 225.000 BEF bij Fortis, en 150.000 BEF bij Europa-bank.

5. Uit deze gegevens moet worden afgeleid dat 1) de handelszaak van Alderweireld slechts leefbaar was mits het bekomen van deze kredieten en 2) Alderweireld zelf blijkbaar niet de nodige zekerheden kon bieden aan de kredietinstellingen en beroep moest doen op de borgstelling van haar man om de kredieten te kunnen verkrijgen.

6. In voormelde omstandigheden had geïntimeerde, minstens onrechtstreeks, financieel voordeel bij de kredieten in kwestie waarvoor hij zich borg stelde.

Zijn echtgenote bekwam blijkbaar haar enige inkomen uit de handelszaak en de opbrengsten ervan moesten mee dienen om haar bijdrage te leveren in de kosten van het huishouden. Ter zake dient erop gewezen dat Alderweireld de handelszaak in kwestie reeds uitbaatte voor haar huwelijk (hetgeen geïntimeerde in zijn feitelijke uiteenzetting in conclusies vermeldt) en zij slechts failliet is verklaard in 2003, zijnde drie jaren na de echtscheiding, hetgeen betekent dat de handelszaak minstens gedurende vijftien jaren draaiende werd gehouden en tegenspreekt dat er geen inkomsten uit werden gepuurd. Het krediet dat appellante toestond dateert van 1990 en blijkbaar heeft mevr. Alderweireld haar contractuele verplichtingen nageleefd vermits het krediet niet werd opgezegd, hetgeen ook tegenspreekt dat de handelszaak verlieslatend was. Van de andere kredieten zijn geen nauwkeurige gegevens gekend maar het staat vast dat ook deze niet werden opgezegd voor de echtscheiding zoals volgt uit de gegevens in verband met de vereffening en verdeling.

7. Uit voorgaande motieven volgt dat de borgstelling niet als kosteloos in de zin van artikel 80 derde lid kan worden aanzien. Het was wel degelijk de bedoeling van geïntimeerde

om op onrechtstreekse wijze mee te genieten van de kredieten, die slechts werden toegestaan mits zijn borgstellingen, doordat deze toelieten een tweede inkomen aan het gezin te bezorgen.

De omstandigheid dat de echtelieden gehuwd waren onder een stelsel van scheiding van goederen doet daaraan geen afbreuk.

8. Aldus is niet voldaan aan één van de voorwaarden om aanspraak te kunnen maken op de bevrijding overeenkomstig artikel 80 derde lid Faill.W.

Het verzoek is ongegrond.

9. Vermits het hoger beroep gegrond is, was dit niet tergend en/of roekeloos.

Om die redenen:

Het hof,

(...)

Verklaart het hoger beroep gegrond,

Wijzigt het bestreden vonnis,

Verklaart het verzoek ongegrond,

Verklaart de vordering wegens tergend en roekeloos hoger beroep ongegrond,

Verwijst geïntimeerde in de kosten van beide aanleggen, deze aan de zijde van appellante begroot op:

– 356,98 EUR rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg

– 475,97 EUR rechtsplegingsvergoeding hoger beroep

– 186,00 EUR rolrecht hoger beroep

(...)

Noot

Zie noot L. VAN DEN STEEN onder hof van beroep Luik 4 oktober 2005, in dit nummer, p. 275.

Note

Voy. note L. VAN DEN STEEN sous cour d'appel de Liège 4 octobre 2005, dans ce numéro, p. 275.